

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XXXII. Argumentum. Comprobatur necessitas Baptismi ad æternam salutem consequendam. Distinctio Necessitatis, ut alia dicatur simpliciter, seu medii; alia secundùm Quid, seu Præcepti. Infantes ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

dem Hostiam, eodem tempore consecratis, ut sit in ordinatione Sacerdotum celebrantium simul cum Episcopo. Unus tamen erit baptismus, & non duo, quia hoc Sacramentum magis consistit baptizante passiva, quam activa; & sicut qui per asperisionem aquæ simul, & semel plures baptizat, plura facit Sacramenta, quia plures sunt baptizantes passivæ; ita si plures simul, & eodem tempore unum baptizent, unum faciunt Sacramentum, & non plura; ita Mastrius in *Theol. Moral. d. disp. 17. num. 35. & in 4. sent. disput. 2. num. 59. & seqq.* ubi num. 71. explicat quid tenendum, si isti duo Curati dixissent in plurali numero, *Nos te baptizamus*: tres enim sunt opiniones ibi videndæ; vel apud S. Thomam 3. par. *quæst. 67. art. 6.* & legendi Coton. *d. libr. 2. Contr. 2. cap. 3. n. 44.* Gobat *d. tr. 2. num. 143.* Layman. *diç. lib. 5. tract. 2. cap. 5. & 7.* Diana *part. 9. tract. 6. ref. 30.* Quæ requiescit in *Coordinato tom. 1. tract. 1. ref. 41.* Et cæteris clarior Emin. Card. de Lauræa *d. disp. 15. de Ministro Baptif. num. 51. & seqq.*

DECISIO. XXXII.

ARGUMENTUM.

Comprobatur necessitas Baptismi ad æternam salutem consequendam. Distinctio Necessitatis, ut alia dicatur simpliciter, seu mediæ; alia secundum Quid, seu Præcepti. Infantes an sine Baptismo possint salvari? Item an adulti? Errores hæreticorum circa necessitatem Baptismi?

SUMMARIUM.

- 1 Necessitas Baptismi an eadem in infantibus, ac in adultis?
- 2 Necessitas duplex, alia simpliciter, alia secundum quid.
- 3 Necessitas alia Mediæ, alia Præcepti. Illa mediæ vel strictè, vel latè.
- 4 Baptismus, & Pœnitentia qua necessitate sint necessaria?
- 5 Differentia infantium, ac adultorum quo ad necessitatem baptismi.
- 6 Infantes sine baptismo in re, vel Martyrio salvari non possunt.
- 7 Parentum fides an juvet infantes non baptizatos?
- 8 Hæretici negantes necessitatem baptismi.

Sufficienter hucusque videtur exposita essentia Sacramenti Baptismi, atque ejus materia, & forma, quibus conficitur. Nunc agendum est de ejus necessitate, & videndum, an eadem sit necessitas baptismi in infantibus, ac in adultis? Pro intelligentia dicendorum præmittendum primo: apud Theologos duplicem pro salute æterna dari Necessitatem, seu duplex reperiri Necessarium, Unum, quod antiqui Scholarum Proceres dicebant Necessarium simpliciter; & aliud Necessarium secundum Quid, seu ad melius esse. Illud est necessarium simpliciter, quo prætermisso, etiamsi ex ignorantia, vel oblivione prætermittatur, salus æterna obtineri non potest, juxta legem Dei ordinariam. Necessarium verò secundum quid, sive ad melius esse, illud dicitur, quod si omittatur vel ob ignorantiam, vel ob impotentiam, non excludit hominem ab æterna salute. Recentiores Theologi, & Neoterici hanc Necessarii distinctionem Doct. Clericali Tom. 1. Lib. 1.

nem sub aliis terminis, & vocabulis communiter explicant; videlicet, appellando Necessarium primi ordinis, Necessarium Mediæ; secundi verò ordinis Necessarium Præcepti: quam quidem mutationem non laudat Eminent. Cardin. de Lauræa *d. tom. 1. in 4. sentent. de Sacram. in gen. disp. 6. art. 2.* Illam tamen approbat Mastrius *in 4. sent. disp. 1. num. 361. & in Theolog. Moral. disp. 16. num. 59.* & eam passim sequuntur Moralistæ, & novissimè Gobat *de Sacram. Baptismi tract. 2. num. 110. & seqq.* qui ulterius sub num. 114. advertit à Conincho, & Dicastillo ibidem citatis, subdividi Necessarium Mediæ in Necessarium strictè, seu Absolutum; & in Necessarium latè, seu ex suppositione; quod mox explicabitur.

Præmiserunt secundo: Sacramenti Baptismi, & Pœnitentiæ esse Necessaria simpliciter seu necessitate Mediæ ad consequendam æternam salutem; Baptismus scilicet omnibus hominibus, tam adultis, quam parvulis; Pœnitentiam verò solummodo adultis, qui peccaverunt post baptismum. Cætera verò Sacramenta esse necessaria secundum quid, seu ad melius esse; hoc est necessitate Præcepti, singulis privatis hominibus; nam toti Ecclesiæ, & universali hominum communitati sunt omnia Sacramenta necessitate Mediæ, & simpliciter necessaria, ut bene explicant Mastrius *in 4. sentent. d. disp. 1. num. 368. & in Theolog. Moral. d. disp. 16. n. 61.* nec non Eminent. Cardin. de Lauræa *d. disp. 6. de Sacram. in genere art. 2. per totum.* Porro Baptismus dicitur Necessarius Parvulis necessitate Mediæ, strictè, & absolute, quia in voto non potest suppleri (excepto casu Martyrii) ad in adultis non baptizatis est necessarius necessitate Mediæ, & simpliciter, sed latè, & ex suppositione; quia si sit impossibile ipsum in re suscipere, sufficit in voto, ut docuimus supra *Decis. XVI.* & idem intelligendum de Sacramento Pœnitentiæ, quod deficientibus Confessariis potest suppleri in voto cum actu contritionis, & dilectionis Dei. Gobat *d. tract. 2. num. 114.*

His ita præmissis, respondentes Quæsitio dixerunt, Magnam esse differentiam inter necessitatem Baptismi respectu Infantium, & respectu Adultorum: quandoquidem in Adultis Baptismus est necessarius necessitate Mediæ, & simpliciter; sed latè, & non strictè, eo quia si non sit illis possibile actualiter baptizari, & non sit locus Martyrio, possunt salvari per Baptismum Flaminis, illum in voto, & desiderio suscipientes. Verùm in infantibus Baptismus est necessarius necessitate Mediæ, & simpliciter, nec non strictè, & absolute sumpta; quia in re debent baptizari, id est aut aqua, aut sanguine per Martyrium; aliàs salvari non possunt; prout docent omnes Theologi, tenuerunt SS. Patres, & est definitum à Sacris Conciliis, quæ, & quos referunt, & allegant Bonacina *de Sacram. disp. 2. q. 2. punct. 2. n. 8.* Layman. *lib. 5. tract. 2. c. 6. num. 6.* Gobat *d. tract. 2. num. 116.* Mastrius *in 4. sent. disp. 2. de Baptismo num. 214. & in Theol. Moral. disp. 17. n. 41.* & abundantius Eminentiss. Cardin. dn Lauræa *de Baptismi necessitate disp. 13. num. 67.*

Ex his patet non absque fundamento à diversis Theologis haberi pro hæretica aut saltem pro erronea, & temeraria opinionem illorum, qui scripserunt, infantes morientes in utero materno absq; Baptismo, posse salvari propter fidem parentum; ut scripsit Cajetanus 3. p. q. 68. art. 2. & 11, & Campanella

panella apud Caramuelem in *Theol. fundam. n. 1815* licet enim hæc opinio præferat quandam speciem pietatis, est aliena à sensu, & dogmatibus Sanctæ Matris Ecclesiæ, & ideo B. Pius V. iussit, illam Cajetani esse prætermittendam in Editione Romana operum Divi Thomæ, ut notat Aretinus in 4. d. 4. q. 3. art. 3. relatus à Mario in *Theolog. Moral. d. 9. 17. n. 41.* quod innuit etiam Emin. Card. de Lauræa d. disp. 13. art. 6. à principio ad finem; ubi, ob suam egregiam modestiam, nec nominat Auctores præfate opinionis reprobata, nec eos censurat; subdens, sibi sufficere, ejusdem opinionis improbabilitatem ostendisse, ut salutis proximorum consulat; & sibi satis esse Theologum agere.

Hic autem notandi veniunt hæretici, qui olim afferere sunt ausi, quod Baptismus nihil valebat, si daretur pueris ante eorum intelligibilem ætatem. Tales fuerunt Petrus de Bruis *Ann. 1126.* (contra quem scripsit Petrus Cluniacensis *lib. 1. epist. 1. & 2.*) & Henricus Monachus Apostata ejus discipulus, quem coercuit S. Bernardus *Epist. 240.* ac Hæretici Albienles *Ann. 1176.* de quibus omnibus meminit Spondanus *ad dñ. annos.* At nulli prorsus esse necessarium baptismum, effutire non erubuerunt Sampson Presbyter Scotus *Anno 748.* & post eum Berengarius *Anno 1035.* qui pluries in abjuratos errores relapsus, tandem nagenarius penitens, ut creditum fuit, obiit; & in obitu dixit: *Hodie apparebit mihi Dominus meus IESUS CHRISTUS propter penitentiam, ut spero, ad gloriam; vel propter alios, ut timeo, ad penam.* Ita Spondanus. *Anno 1088. num. 5. in fine.*

DECISIO XXXIII.

ARGUMENTUM.

Recensentur effectus duodecim, quos producit in baptizatis Sacrum lavacrum Baptismi. Inter eosdem numeratur sanitas miraculosa à desperatis corporis infirmitatibus. Circa eandem varia exempla afferuntur.

SUMMARIUM.

- 1 Effectus Sacramenti Baptismi duodecim. Et qui?
- 2 Debita baptizandi vel ex delicto, vel ex contractu an remittantur ei per Baptismum? Sanitates corporales ex Baptismo.
- 3 Irregularitates omnes tollit Baptismus, non etiam Bigamiam.
- 4 Sacerdos bonus baptizans magis proficit baptizato, quam malus.
- 5 Catechumenus moriens an sepeliatur in loco sacro?
- 6 Baptizandus non credens, vel non dolens de peccatis an validè baptizetur.
- 7 Gratia, quæ datur baptizatis, an æqualis sit in omnibus?
- 8 S. Venerandus Martyr baptizatus à Christo Domino.

Nunc autem videamus: Qui sint effectus Baptismi? Et equidem; effectus Baptismi sunt duodecim. Primus est Character, nempe

signum quoddam spirituale indelebile, impressum in anima baptizati; ratione cujus baptismus semel ritè susceptus iterari non potest, *Cap. Major. de Baptism.* Et hoc est de fide definitum in *Conc. Florent. in Decret. Eugenii §. 5. Ecclesiasticorum.* Et in *Trident. sess. 7. Can. 6.* Et ad hunc effectum consequendum sufficit in Adultis baptizatis virtualis intentio suscipiendi Baptismum, Secundus effectus est Gratia sanctificans, quæ infunditur in anima Baptizati; (non ponentis obicem vel fictionis, vel affectus ad mortale) & per quam homo justificatur. *Concil. Florent. loc. cit. & in Trident. sess. 6. can. 11.* Huic autem effectui inseparabiliter sequitur Tertius, nempe infusio Virtutum Theologicarum fidei, spei, & caritatis, *Concil. Trid. sess. 6. cap. 7.* Non etiam Moralium, ut docet Mastrius in 3. sent. disp. 7. q. 2. & in *Theol. Moral. d. disp. 17. sub. num. 49.* ubi Thomistas dissentire advertit. Quartus est delictio peccati originalis. Quintus etiam actualis in Adulto, qui mortaliter, seu venialiter peccaverit, d. *Concil. Florentin. cit. §. Primum omnium,* videlicet quamcunque culpam tam originalem, quam actualem. Sextus effectus est remissio omnis pænæ, qui in alia vita erat luenda; itaut homo, qui statim moritur post Baptismum, licet adulus, & magnus peccator, evolet immediate ad Cælum, *cap. Per baptismum. de consecrat. dist. 4. Concil. Trid. sess. 5. can. 5. sess. 6. cap. 14. Et iterum sess. 14. cap. 8.* Et probat praxis Ecclesiæ Universalis, quæ nullam satisfactionem imponit Adultis baptizatis, etsi antea fuerint magni peccatores. Pœnalitates tamen hujus vitæ, ut morbi, fames, sitis, fomes peccati, & inordinatio potentiarum in præsentia non tolluntur, sed equidem virtute Baptismi tunc auferentur, quando *Mortale hoc aduerit immortalitatem. 1. Cor. 15. 54.* videlicet post Resurrectionem in die Judicii. Debita verò inita per Adultum baptizatum ante Baptismum, sive ex contractu, sive ex delicto, quæ tangunt justitiam proximi, non delentur. *DD. in cap. Gaudemus. de Divort.* Quæ verò sunt in injuriam Dei, ex benignitate Ecclesiæ remittuntur, *Layman. lib. 1. tract. 5. par. 5. cap. 6. num. 9.* ubi de Judæo fure, homicida, vel sacrilego ad fidem converso. Porro ex immensa Dei benignitate per Sacramentum Baptismi etiam corporis sanitatem concessam (prout Constantino Imperatori, Præpeditæque Principissæ Patavinæ, tempore S. Prodocimi) & à Dæmonis infestatione liberationem, aliasque gratias elargitas, in duobus, & quadraginta probatis exemplis demonstrat *Joan. Bonifacius Baggata in admirandis Orb. Christ. tom. 2. lib. 3. c. 1.* prout etiam Hieron. à Basilicapetri in suis *Epemerid. Sacris* ubi die 8. Januarii narrat de quodam Judæo divite, sed Paralytico, baptizato, statim sano effecto à B. Attica Patriarcha Constantinopolitano. Et eodem die scribit, Odiliam Virginem cæcam à nativitate filiam Eticonis Ducis Assatiæ, statim ac receipt sacrum lavacrum baptismale à S. Erardo Episcopo, obtinuisse cum lumine fidei etiam lucem corporalem. Item die 13. Januarii, Quiriacam Principissam Valentinam ablutam aqua Baptismi à Sancto Potito Martyre adinstar Constantini Imperatoris statim à lepra fuisse mundatam. Similiter ab eadem lepræ infirmitate sanatam fuisse Orioldam filiam Alais Ducis Brixie tinctam salutari Baptismatis unda à Sancto Honorio, qui deinde fuit electus Episcopus Brixienfis, notat